

den homöopathiske eller nogen anden Lægemethode. Sundhedscollegiet har havt Følelsen af, at det var aldeles uskadelige Midler, der anvendtes, og at saadanne uskadelige Midlers Anvendelse ikke kunde straffes efter den bestaaende Dvaffsalverlov; det har derfor udbedet sig andre Bestemmelser angaaende den Slags Lægepraxis, paa det Udstedelsen af andre Love i den Henseende end de bestaaende.

Efter at have bemærket dette, vil jeg overlade Lovforslaget til videre Discussion og forbeholde mig at svare, saavidt det staaet i min Magt, paa det, der i saa Henseende maatte blive fremsført.

Justitsministeren: Dersom jeg i nærværende Sag kunde følge min personlige Tilbøielighed, vilde det være at søge Dvaffsalverloven ophævet. Jeg er meget tilbøielig til at troe, at den store Skraek, man har for Dvaffsalveriet, ikke længer, ved Siden af den Uerkjendelse, som Lægerne mere og mere have vundet, og den Udbredelse, der med Hensyn til disse har fundet Sted omkring i Landet, har noget Stort at betyde. Jeg er temmelig overbevist om, at det efter Dvaffsalverlovens Ophævelse ikke vilde vare længe, forinden der vilde være færre Dvaffsalvere, end der nu er; men jeg tør dog endnu ikke i denne Sag alene følge min personlige Tilbøielighed, thi det er jo ligefrem, at her handles om en Gjenstand, som jeg ikke i en fuldstændig Grad tør tillægge mig en klar og afgjøvende Bedømmelse af. Jeg maa derfor her støtte mig til Sundhedscollegiet, og Collegiet har i en Erklæring, som det i Anledning af dette Forslag har afgivet til mig, paa det Bestemteste modsat sig, at en Lov af den Besskaffenhed som den forelagte, maatte udkomme. Sundhedscollegiet udtaler i denne Erklæring, at der „Intet er til Hinder for, og at der fra Humanitetens Side er Grund til at indrømme, at der for de Tilfælde, hvor Syge ere erklærede uhelbredelige af Læger eller Stiftelser for Syge, bør indrømmes yderligere Undtagelse fra de bestaaende Love, under Betingelse af, at det ved paalideligt Vidnesbyrd og ikke alene ved den Syges Udsagn er godgjort, at den Syge er erklæret for uhelbredelig“. En saadan Bestemmelse kunde gjerne optages

som en Forandring i den bestaaende Dvaffsalverlov, og vilde jo allerede noget indbringe den ærede Forslagsstiller og de Flere, som have samme Mening som han, men Sundhedscollegiet knytter tillige dertil en Betingelse, som, efter mit Begreb, vil gjøre det upraktisk at lade en saadan Forandring i Lovgivningen indtræde, idet nemlig Collegiet gjør gjældende, at der skal gives „Sikkerhed for, at de Midler, som skulle anvendes, ikke ere af saadan Besskaffenhed, at de kunne antages at ville medføre farlige Følger for den Syges Helbred og Førlighed“. Denne Betingelse troer jeg ikke, det vil være muligt at opfylde, ialtselv vilde en saadan Bestemmelse i Lovene bevirke saa overordentlig mange Forvillinger, at jeg troer, man hellere for Dieblisset maa lade Forholdet være, som det er.

Det er, som jeg allerede har ytret, min Anskuelse at Frygten for Dvaffsalveriet er langt større, end den fortjener at være, og at denne Sag i Løbet af nogle Aar upaagtvelelig vil kunne finde en Løsning; som kan antages for gavnlig; men jeg troer ikke, at Tiden dertil endnu er kommen, og ved Siden af de bestemte Erklæringer, jeg har modtaget fra Sundhedscollegiet, vil jeg ikke kunne gaae ind paa nogen Lov i denne Retning. Jeg skal ikke tabe denne Sag af Sigte, og vil ikke ansee den afgjort dermed, at dette Lovforslag bortfalder; men min Opmærksomhed skal vedblivende være henvendt paa den. Imidlertid er det jo ogsaa klart, at hvis man vil give Lægepraxis fri, maa der foregaae ikke uvæsentlige Forandringer med Hensyn til den Maade, hvorpaa Medicamenter udsælges. Der er altsaa flere Undersøgelser, som nødvendigt maae anstilles, hvis der skal kunne tilveiebringes en gavnlig Løsning af denne Sag, og jeg maa, saaledes som Sagens Stilling nu er, og da jeg, som sagt, ikke vil kunne gaae ind paa nogen Lov af denne Besskaffenhed, meget ønske, at den ærede Forslagsstiller for Dieblisset vil tage sit Forslag tilbage, hvilket jeg herved tillader mig til ham at henstille.

Winther: Det forekommer mig, at det er almindeligt anerkjendt, at der er to Slags Folk, som, uden at være examinerede Læger,